

Зміст приміток до фінансової звітності

1. Інформація про Компанію
2. Основи подання фінансової звітності.
  - 2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ.
  - 2.2. Сутність і вплив нових стандартів МСФЗ.
  - 2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення.
  - 2.4. Припущення про безперервність діяльності.
  - 2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності.
  - 2.6. Звітний період фінансової звітності.
3. Принципи облікової політики.
  - 3.1. Основи оцінки складання фінансової звітності.
  - 3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти.
  - 3.3. Фінансові активи.
  - 3.4. Основні засоби.
  - 3.5. Нематеріальні активи.
  - 3.6. Інвестиційна нерухомість.
  - 3.7. Оренда.
  - 3.8. Фінансові зобов'язання.
  - 3.9. Податок на прибуток.
  - 3.10. Статутний капітал та емісійний дохід.
  - 3.11. Валюта виміру та подання.
  - 3.12. Резерви.
  - 3.13. Перевірка адекватності страхових зобов'язань.
  - 3.14. Інформація за операційними сегментами.
  - 3.15. Суттєвість.
4. Ефект змін в обліковій політиці, облікових оцінках та виправлення суттєвих помилок.
5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості.
  - 5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю.
  - 5.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості.
  - 5.3. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».
6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах
  - 6.1. Основні засоби та нематеріальні активи.
  - 6.2. Інвестиційна нерухомість.
  - 6.3. Фінансові активи.
  - 6.4. Оренда.
  - 6.5. Запаси.
  - 6.6. Грошові кошти та їх еквіваленти.
  - 6.7. Статутний капітал та емісійні різниці (емісійний дохід), зміни у власному капіталі.
  - 6.8. Тест на адекватність зобов'язань
  - 6.9. Потенційні зобов'язання Страхової компанії.
  - 6.10. Інші операційні доходи .
  - 6.11. Адміністративні, витрати на збут та інші операційні витрати.
  - 6.12. Фінансові доходи і витрати, інші доходи та витрати.
  - 6.13. Витрати на податок на прибуток та визначення чистого прибутку (збитку).
  - 6.14. Операційні сегменти.
  - 6.15. Цілі та політики управління фінансовими ризиками.
  - 6.16. Управління капіталом
  - 6.17. Операції з пов'язаними сторонами.
  - 6.18. Здатність товариства продовжувати діяльність на безперервній основі.
  - 6.19. Події після дати балансу.

1. Інформація про компанію

Найменування юридичної особи Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «Сатіс»

Юридична адреса:	м.Київ, вул.Саперно-Слобідська, 22
Фактична адреса:	м.Київ, вул.Саперно-Слобідська, 22
Дата державної реєстрації	10 березня 1995 р
Адреса вебсайта	satis.kiev.ua
Види діяльності згідно з ЄДРПОУ	Страхування, перестрахування та здійснення фінансової діяльності, пов'язаної із формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.
Реєстраційний номер присвоєний Нацкомфінпослуг	11100884
Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ	22963118
Банківські реквізити	АТ «Укрсиббанк» м.Київ, МФО 351005 р/р. UA 92 351005 00000 26507051917600
Документи, що підтверджують право на здійснення відповідних видів страхування:	
	Серія АГ № 569052 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569053 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569054 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569055 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569056 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569057 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569058 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569059 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569060 від 08.12.2010 року
	Серія АГ № 569061 від 08.12.2010 року

2. Основи подання фінансової звітності.

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ. Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Сутність і вплив нових стандартів МСФЗ. Прийнята облікова політика Товариством в період підготовки фінансової звітності відповідає обліковій політиці, що застосовувалася при підготовці річної фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2018

року, за винятком прийняття нових стандартів та інтерпретацій, які набрали чинності з 1 січня 2019 року. Товариство не прийняла достроково будь-який інший стандарт, інтерпретації або поправки, які були випущені, але ще не вступили в силу. Інформація про характер і вплив цих змін розкрита нижче. Хоча Товариство вперше застосувала ці нові стандарти та поправки в 2019 році, вони не мають істотного впливу ні на річну консолідовану фінансову звітність Товариства

Сутність і вплив кожного нового стандарту або поправки описано нижче.

Щорічне вдосконалення МСФЗ

Зміни, які є частиною щорічного вдосконалення МСФЗ за період 2015 – 2017 рр. та які набувають чинності саме з 01.01.2019 р.:

- уточнення до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» та МСФЗ (IFRS) 11 «Спільна діяльність». Зокрема, у МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесу» міститься вимога повторної оцінки частки в бізнесі за умов, коли підприємство отримує контроль над таким бізнесом, який є спільною операцією. Зазначена вимога пов'язана з позиціонуванням такої угоди як поетапного об'єднання бізнесу. Натомість у МСФЗ (IFRS) 11 «Спільна діяльність» робиться уточнення щодо спільного контролю: коли підприємство отримує спільний контроль над бізнесом, що є спільною операцією, підприємство не проводить повторної оцінки раніше визнаної частки в цій компанії;

- МСБО (IAS) 12 «Податки на прибуток»: податкові наслідки доходу у формі дивідендів визнають тоді, коли визнають зобов'язання виплатити дивіденди. Це твердження застосовують до всіх податкових наслідків дивідендів, а не тільки до ситуацій, за яких існують різні ставки податку для розподіленого та нерозподіленого прибутку;

- внесені зміни до МСБО (IAS) 23 «Витрати на позики» в частині витрат на позики, що підлягають капіталізації. Зміни уточнюють: якщо будь-які конкретні позики залишаються непогашеними після того, як відповідний актив буде готовий до його очікуваного використання або продажу, це запозичення стає частиною коштів, які підприємство цілому запозичує, під час розрахунку ставки капіталізації на загальні позики.

З 01.01.2019 набувають чинності окремі зміни до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти», МСБО (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства», МСБО (IAS) 19 «Виплати працівникам».

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

12.10.2017 Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку опублікувала документ «Дострокове погашення з від'ємним відшкодуванням (Зміни до МСФЗ 9)», щоб розглянути питання про те, як у МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» класифіковано окремі фінансові активи, що підлягають достроковому погашенню. Отже, наразі МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» дозволяє підприємствам оцінювати фінансові активи, що підлягають достроковому погашенню з так званим негативним відшкодуванням, за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід замість оцінки за справедливою вартістю через прибутки та збитки.

МСБО (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»

12.10.2017 Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку також опублікувала уточнення «Довгострокові частки участі в асоційованих і спільних підприємствах (Зміни до МСБО (IAS) 28)». Опублікованим уточненням Рада пояснює, що підприємство застосовує МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» до довгострокових часток участі в асоційованому або спільному підприємстві, щодо яких не застосовується метод участі в капіталі.

МСБО (IAS) 19 «Виплати працівникам»

Зміни від 07.02.2018 уточнюють вимоги до визначення витрат підприємства на пенсійні програми на випадок, коли вносяться зміни до таких програм із визначеними виплатами, і, як наслідок, відбувається скорочення програми чи здійснюються розрахунки за цією програмою.

Набрання чинності новими стандартами чи тлумаченнями до існуючих стандартів: КТМФЗ 23 та МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда».

КТМФЗ 23 «Невизначеність щодо розрахунку податку на прибуток»

Ключові ідеї КТМФЗ 23 полягають у такому:

1) підприємство зобов'язане використовувати судження, щоб визначити, чи слід розглядати кожну податкову ситуацію (трактування) незалежно одна від одної, чи слід розглядати деякі податкові ситуації спільно. Рішення має ґрунтуватися на тому, який підхід забезпечує кращі прогнози щодо усунення невизначеності;

2) підприємство має зробити припущення, що податковий орган, який має право перевіряти будь-які звітні суми, перевірить ці суми та матиме повне уявлення про всю відповідну інформацію. Лише в цьому випадку враховується вплив невизначеності;

3) підприємство розглядає, чи є ймовірним, що відповідний орган погодиться з кожним податковим підходом чи групою податкових підходів, які використала компанія або планує використовувати в процесі подання податку на прибуток.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ 16 набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати. Орендар має право застосовувати даний стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу.

МСФЗ 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відбивали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в звіті про фінансовий стан, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСБО 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю і короткострокової оренди (з терміном не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар буде визнавати зобов'язання щодо орендних платежів, а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди. Орендар зобов'язаний визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування. Орендарі повинні переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні певної події (наприклад, зміну термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів).

Ці поправки та стандарти не мають Товариства суттєвого впливу на цю фінансову звітність Товариства.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення. Ця фінансова звітність складена в національній валюті України – гривнях, якщо інше не зазначено в окремих звітах та примітках. Одиниця виміру – тисяча гривень.

2.4. Припущення про безперервність діяльності. Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності. Фінансова звітність Товариства буде затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 27 квітня 2020р. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності. Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

3. Принципи облікової політики.

3.1. Основи оцінки складання фінансової звітності. Фінансові звіти складені на основі принципу безперервної діяльності Товариства, який передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань при звичайному веденні господарської діяльності. Складення фінансових звітів вимагає від управлінського персоналу здійснення попередніх оцінок та

припущень. Через невизначеність, властиву здійсненню таких попередніх оцінок, фактичні результати можуть базуватися на сумах, що відрізняються від таких попередніх оцінок.

Суттєві критерії визнання та оцінки видів активів та зобов'язань, доходів та витрат які застосовувались при підготовці цих фінансових звітів наведені в наступних примітках.

3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти. Грошові кошти та їх еквіваленти являють собою активи, які вільно конвертуються у готівку і які підлягають незначному ризику змін у вартості. Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівку в касі, та залишки на рахунках в банківських установах.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3. Фінансові активи. Фінансові активи – основні терміни, пов'язані з оцінкою. Залежно від мети з якою вони були придбані, фінансові активи класифікуються як такі, що:

- оцінюються за справедливою вартістю через прибуток та збиток;
- що утримуються до погашення, та обліковуються за амортизованою вартістю;
- займи та дебіторська заборгованість;
- фінансові активи в наявності для продажу, які обліковуються за справедливою вартістю через зміни в капіталі.

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю Товариство відносить цінні папери, які придбавалися для торгових операцій, яким притаманна швидка ліквідність, та по яких є можливість визначення справедливої вартості на підставі біржових торгів.

До фінансових активів, утримуваних до погашення, Товариство відносить облигації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

До фінансових активів доступних для продажу, Товариство відносить інвестиції які не підпадають під вищезазначені категорії. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від коливань курсу іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу і визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливую вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Облік фінансових інвестицій Компанія веде з врахуванням вимог МСФО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» методом участі в капіталі. Згідно з методом участі в капіталі, при первісному визнанні інвестиція в асоційоване або спільне підприємство визнається за собівартістю і згодом її балансова вартість збільшується або зменшується для визнання частки інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування після дати придбання. Частка інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування визнається в прибутку або збитку інвестора. Виплати, отримані від об'єкта інвестування, зменшують балансову вартість інвестиції. Коригування балансової вартості можуть бути необхідними й при зміні пропорційної частки інвестора в об'єкті інвестування, яка виникає від змін в інших сукупних прибутках об'єкта інвестування. Такі зміни включають і зміни, що виникають від переоцінки

основних засобів та від різниці у валютних курсах. Частка інвестора в цих змінах визнається в іншому сукупному прибутку інвестора.

Якщо рішення про придбання частки в об'єкті інвестування, що перевищує 50% від частки в статутному капіталі і по всім ознакам потребує консолідації, прийняте в останніх двох календарних місяцях звітного року, то консолідація звітності відбувається з наступного звітного року.

3.4. Основні засоби. На дату балансу основні засоби (крім групи «будівлі і споруди») обліковуються за первісною вартістю (собівартістю) з вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Будівлі та споруди після первісного визнання обліковуються за переоціненою вартістю (справедливою вартістю).

Первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), у результаті чого збільшуються майбутні економічні вигоди, первісно очікувані від використання цього об'єкту.

Витрати, що здійснюються для підтримання об'єкта основних засобів у придатному для використання стані (капітальний та поточний ремонт), включаються до складу витрат звітного періоду і не впливають на його залишкову вартість. Компанією застосовується прямолінійний метод нарахування амортизації на щомісячній основі.

Строки корисного використання основних видів основних засобів встановлені наступні:

Таб. 3.1

Види об'єктів	Строк корисного використання (років)
Будинки та споруди	50
Обладнання охорони та сигналізації	12
Комп'ютери та обладнання до них, принтери, банкомати, телефони	5
Копіювальні машини	4
Кондиціонери, холодильне обладнання, аудіо та відеотехніка	5
Касове обладнання	4
Автотранспорт	7
Меблі, сейфи	4
Вивіски	5
Інші	4

Земля та незавершені капітальні вкладення не амортизуються.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення використовуються протягом строку оренди приміщень.

Амортизація нового актива починається тоді, коли він стає доступним для використання, коли його місце розташування і стан дозволяють здійснювати його експлуатацію відповідно до намірів керівництва.

3.5. Нематеріальні активи. Нематеріальні активи оприбутковуються Компанією за первісною вартістю, яка складається з ціни придбання та інших витрат, пов'язаних із приведенням їх у стан придатний для використання, та відображаються в фінансовій звітності за первісною вартістю за вирахування накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів проводиться за прямолінійним методом.

Компанією встановлені наступні строки корисного використання нематеріальних активів:

Таб. 3.2

Найменування групи	Строк корисного використання (років)
Права на використання програм для комп'ютерної техніки, на різні бази даних, інше програмне забезпечення.	4
Інші нематеріальні активи	4
Ліцензії на впровадження страхової діяльності	-

Ліцензії на впровадження страхової діяльності є активами з невизначеним строком використання, тому їх облік здійснюється без нарахування амортизації.

3.6. Інвестиційна нерухомість. Одиницею обліку інвестиційної нерухомості є земля чи будівля або частина будівлі, або земля і будівля, що перебувають у розпорядженні власника або лізингоодержувача за договором про фінансовий лізинг (оренду) з метою отримання орендних платежів, доходів від зростання капіталу або того чи іншого, а не для надання послуг або адміністративних цілей. До інвестиційної нерухомості належать: (а) земля, що утримується з метою отримання вигод від зростання капіталу в довгостроковій перспективі, а не для реалізації в короткостроковій перспективі в процесі діяльності; (б) земля, подальше використання якої на цей час не визначено; (в) будівля, що перебуває у власності компанії або в розпорядженні за договором про фінансовий лізинг (оренду) та надається в лізинг (оренду) за одним або кількома договорами про оперативний лізинг (оренду); (г) будівля, що не зайнята на цей час та призначена для надання в лізинг (оренду) за одним або кількома договорами про оперативний лізинг (оренду). Під час первісного визнання інвестиційної нерухомості Компанія оцінює її за первісною вартістю, яка включає ціну придбання цієї нерухомості та всі витрати, що безпосередньо пов'язані з її придбанням. Після первісного визнання об'єкта інвестиційної нерухомості подальшу його оцінку Компанія здійснює за переоціненою вартістю, яка являє собою справедливу вартість на дату переоцінки та визначається на основі ринкових даних за допомогою незалежних оцінювачів. Переоцінка здійснюється з достатньою регулярністю таким чином, щоб балансова вартість інвестиційної нерухомості не відрізнялась істотно від вартості, яка була б визначена з використанням справедливої вартості на звітну дату. Прибутки або збитки, які виникають у результаті зміни справедливої вартості інвестиційної нерухомості, включаються до складу прибутку або збитку того періоду, у якому вони виникають.

3.7. Оренда. Договір в цілому, або його окремі компоненти є договором оренди, якщо за цим договором передається право користування ідентифікованого активу протягом певного періоду в обмін на відшкодування. У випадку, якщо відбувається зміна в умовах договору оренди, то Компанія проводить повторну оцінку договору. На дату початку оренди, Компанія як орендар, визнає актив у формі права користування та зобов'язання з оренди. Компанією передбачається два звільнення 0 відносно активів з низькою вартістю та короткострокової оренди. Товариство розглядає можливість визнати малоцінними об'єкти оренди, справедлива вартість яких у новому стані становить вартість, яка менше 5% розміру первісної вартості основних засобів на звітну дату. Короткостроковою є оренда до 12 місяців. По договорам з такими активами в момент укладення договору оренди активи та зобов'язання не визнаються. Витрати відносяться на виробничі, адміністративні, збутові та інші витрати відповідно до цільового використання базових активів Товариством по мірі нарахування чергових платежів до сплати.

3.8. Фінансові зобов'язання. Фінансові зобов'язання визнаються коли Товариство стає стороною контрактних умов, що стосуються фінансових зобов'язань. Процентні витрати, що пов'язані з фінансовими зобов'язаннями відображаються в складі процентних витрат.

3.9. Податок на прибуток. Податок на прибуток відображаються у фінансовій звітності відповідно до законодавства, прийнятого або фактично прийнятого до кінця звітного періоду. Витрати або доходи з податку на прибуток включають поточний та відстрочений податок та визнаються у складі прибутків або збитків за рік, за винятком випадків, коли вони визнаються у складі іншого сукупного доходу або безпосередньо у складі власного капіталу, оскільки вони пов'язані з угодами, які також визнаються, у тому самому чи іншому періоді, у складі іншого сукупного доходу або безпосередньо у складі власного капіталу.

Відстрочений податок на прибуток обчислюється з використанням методу балансових зобов'язань для перенесених податкових збитків та тимчасових різниць, що виникають між податковими базами активів та зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності. Залишки відстрочених податкових активів та зобов'язань оцінюються за податковими ставками, затвердженими або фактично затвердженими наприкінці звітного періоду, які

повинні застосуватися до періоду, коли будуть перекласифіковані тимчасові різниці або коли будуть використані перенесені податкові збитки. Відстрочений податковий актив для тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню, та перенесених податкових збитків обліковується лише у разі, якщо є вірогідність того, що буде доступним майбутній оподатковуваний прибуток, за яким можуть бути реалізовані вирахування.

Ставка податку на прибуток в 2019 році становила 18%, від страхової діяльності – 3%.

3.10. Статутний капітал та емісійний дохід. Звичайні акції за номіналом класифікуються як власний капітал. Будь-яка надмірна сума справедливої вартості винагороди, одержаної понад номінальну вартість випущених акцій, обліковується як емісійний дохід у складі власного капіталу.

3.11. Валюта виміру та подання. Функціональною валютою Компанії є валюта основного економічного середовища, в якому вона функціонує. Функціональною валютою та валютою представлення звітності є національна валюта України – гривня (надалі – «гривня» або «UAH»). Всі суми в звітності наведено в тисячах гривень.

3.12. Резерви. Компанія формує і веде облік таких технічних резервів за видами страхування:

а) Резерв незароблених премій (резерви премій), що включають частки від сум надходжень страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), що відповідають страховим ризикам, які не минули на звітну дату. Величина резервів незароблених премій на будь-яку звітну дату обчислюється в такому порядку:

- за страхуванням цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів – методом 1/365

- за всіма видами страхування, окрім вищезазначеного – методом 1/24.

б) Величина резерву заявлених, але не виплачених збитків відповідає сумі заявлених збитків у звітному періоді, збільшеній на суму не виплачених збитків на початок звітного періоду за попередні періоди, зменшеній на суму виплачених збитків у звітному періоді плюс витрати на врегулювання збитків у розмірі 3 відсотків від суми не виплачених збитків на кінець звітного періоду.

Аналітичний облік резервів здійснюється за видами страхування.

3.13. Перевірка адекватності страхових зобов'язань. Страхова компанія перевіряє на кінець кожного звітного періоду, чи є її визнані страхові зобов'язання адекватними.

Під перевіркою адекватності зобов'язань необхідно розуміти оцінку необхідності збільшення балансової вартості страхового зобов'язання на основі аналізу майбутніх грошових потоків.

Якщо ця оцінка показує, що балансова вартість його страхових зобов'язань за вирахуванням відповідних відстрочених аквізиційних витрат та відповідних нематеріальних активів, є неадекватною в контексті розрахункових показників майбутніх рухів грошових коштів, нестачу необхідно повністю визнавати у звіті про прибутки та збитки.

Страхова компанія виключає страхове зобов'язання із звітності тільки, коли воно погашене, тобто коли вказані в договорі зобов'язання виконано, або анульовано, або термін його дії закінчився.

3.14. Інформація за операційними сегментами. Компонент Компанії розглядається як операційний сегмент лише, якщо по цьому компоненту є окрема фінансова інформація, яка дозволяє керівництву приймати рішення відносно розподілу ресурсів. З огляду на це, обліковими сегментами Компанії є види страхових продуктів. Доходи та певні витрати сегментів регулярно аналізуються керівництвом та відповідна інформація надається регуляторному органу. В той же час, слід зазначити, що інформація про активи та зобов'язання в розрізі сегментів Компанією не розраховується, та не надається керівному органу, який відповідає за прийняття рішень. Зважаючи на відсутність такої інформації та неефективність її отримання, інформація про активи та зобов'язання сегментів в звітності не наводиться.